

Nyuddannede læger føler sig velforberedte til arbejdet som basislæge

Anne Mette Mørcke, Dorte Guldbrand Nielsen, Inge Trads Kjeldsen & Berit Eika

INTRODUKTION

Formålet med denne empiriske behovsanalyse var at evaluere overensstemmelsen mellem den prægraduate del af lægeuddannelsen ved Aarhus Universitet og den kliniske basisuddannelse. I forskningsspørgsmålet undersøgte, i hvilken grad de nyuddannede læger følte sig velforberedt, hvad angik uddannelsens centrale kompetencemål.

MATERIALE OG METODER

Tværsnitsundersøgelsen omfattede de lægevidenskabelige kandidater fra Aarhus Universitet fra vinteren 2007/2008 til sommeren 2009. I alt 503 kandidater blev inkluderet og modtog et spørgeskema. I spørgeskemaet bad man kandidaterne om at vurdere, i hvilken grad kandidatuddannelsen forberedte dem på at arbejde som basislæge, at vægte uddannelsens fagområder, at angive værdien af klinikophold samt at vurdere væsentligheden af uddannelsens kompetencemål og graden af egen forberedthed for hvert mål.

RESULTATER

Svarprocenten var 73. Omkring 73% af respondenterne var i klinisk basisuddannelse eller introduktionsstilling, og 83% følte sig generelt forberedte til den kliniske basisuddannelse.

I forhold til den aktuelle vægtning af kandidatuddannelsens fagområder nedprioriterede respondenterne de naturvidenskabelige basisfag, mens de opprioriterede de parakliniske fag. Omkring 40% af respondenterne angav, at klinikopholdene kun i ringe grad havde bidraget til at forberede dem på arbejdet som basislæge. De angav primært fire årsager hertil: 1) manglende mulighed for at yde en selvstændig ar-

bejdsindsats, 2) ingen eller uklare målsætninger for opholdet, 3) mangelfuld vejledning og supervision samt 4) manglende engagement fra afdelingernes side.

Respondenterne fandt, at hovedparten af kandidatuddannelsens kompetencemål er væsentlige for arbejdet som basislæge. Mere end 90% evaluerede sig selv som værende tilstrækkeligt forberedte, både hvad angår teoretisk viden og på en lang række kliniske kernekompetencer, herunder at kunne optage anamnese, gennemføre en objektiv undersøgelse, kommunikere med patienter og pårørende samt at kende egne begrænsninger. På fem punkter var der uoverensstemmelse mellem den vurderede væsentlighed, og hvor forberedt respondenterne følte sig: Kompetence til at kunne foreslå diagnoser, iværksætte umiddelbar behandling, håndtere egne reaktioner, strukturere egen læring samt viden om rationel farmakoterapi blev opfattet som vigtige, men en lavere andel af respondenterne bedømte sig selv tilstrækkeligt forberedte på disse punkter.

KONKLUSION

Kandidaterne fortsætter primært i den kliniske basisuddannelse. De oplever overordnet en god overensstemmelse mellem kandidatuddannelsen og basisuddannelsen og føler sig generelt velforberedte. Undersøgelsen peger dog også på tre klare spørgsmål til lægeuddannelsens mange aktører:

- Hvordan sikres det, at klinikopholdene solidt og positivt bidrager til at forberede de studerende på basisuddannelsen?
- Hvordan kan professionalismens mere personlige aspekter, såsom egne reaktioner og læring, indgå bedre i kandidatuddannelsen?
- Hvorfor føler så mange af de nyuddannede læger sig uforberedte på behandling og rationel farmakoterapi?

DANISH MEDICAL BULLETIN: Dette er et resume af en originalartikel publiceret på www.danmedbul.dk som Dan Med Bul 2011;58(11):A4330

ORIGINALARTIKEL

Center for Medicinsk Uddannelse, Aarhus Universitet

Is she well-prepared for the foundation year and for research?